

Hjermind: Naar man tænker tilbage paa de langvarige Drøftelser, der baade i Tiden før den 5. Maj og her i Tinget efter den 5. Maj blev ført angaaende det midlertidige Straffelovstillæg om Landsførræderi og anden landsskadelig Virksomhed og om det Tillæg til Retsplejeloven, der i den Anledning blev givet, kan det ikke undre, at der kan være et Ønske om en Revision af enkelte af de paagældende Bestemmelser, og dette er ogsaa Ønsket inden for mit Parti.

Naar man nu gennemlæser Referatet af Rigsdagsforhandlingerne, vil man maaske undre sig over, at det netop skulde være § 5 i det vedtagne Retsplejelovstillæg, der skulde være den første Bestemmelse, man tog op til Revision. Thi Bestemmelsen i § 5 i Retsplejelovstillægget var der overhovedet ingen, hverken her i dette høje Ting eller i Landstinget, der gjorde Bemærkninger om. Jeg har med særlig Interesse læst den stærke Kritik, som den højtærede Justitsminister under Behandlingen den 30. Maj i Landstinget fremsatte med Hensyn til Retsplejelovstillægget, hvorledes den højtærede Justitsminister da karakteriserede Retsplejelovstillægget i Vendinger, der gav Udtryk for en meget stærk Kritik, særlig med Hensyn til Spørgsmaalet om Appel, hvor den højtærede Justitsminister sagde, at han ikke kunde se andet end — jeg vil med den højtærede Formands Tilfaldelse blot citere en Linie deraf —, at

„Lovforslagets Bestemmelser om Appel er noget af det mest-inkonsekvente, som tænkes kan“.

Der var ogsaa andre Bestemmelser, som dengang var ude for en Kritik saa stærk, at man i og for sig kunde have forventet, at den højtærede Justitsminister nu vilde have forelagt en Revision af Retsplejelovstillægget indeholdende ogsaa andre Punkter end blot det enkelte vedrørende § 5. Der var under Behandlingen af Retsplejelovstillægget ogsaa en lang Diskussion om Spørgsmaalet om Udvælgelsen af Dommerne i disse Sager, hvor jeg ogsaa har Indtrykket af, at ikke alene det ærede Medlem af Landstinget Hr. Rytter, men ogsaa den højtærede Justitsminister da havde den Opfattelse, at det var en ganske uforsvarlig Bestemmelse, der dengang blev vedtaget.

Om den Ændring, som den højtærede Justitsminister altsaa nu indskrænker sig til at stille Forslag om, vil jeg gerne paa mit Partis Vegne sige, at der savnes i den Motivering, der er givet her i Tinget, adskillige Oplysninger, og jeg kan derfor slutte mig til Forslaget om en Udvalgs-

behandling. Jeg anser det for nødvendigt, inden endelig Stilling kan tages dertil, at man har faaet Lejlighed til at drøfte disse Oplysninger i et Udvalg. Den Overfyldning af Fængslerne, der i Øjeblikket sker, maa man paa en eller anden Maade søge at afhjælpe, men jeg maa dog erindre om, at der ogsaa sidder meget farlige Førbrydere, hvis Farlighed ikke i alle Tilfælde er helt klar for Politi og Anklagemyndighed, og jeg maa derfor advare imod, at man tænker paa Løsladelser i stor Stil.

Naar den højtærede Statsminister for lidt siden, saa vidt jeg kunde høre, sagde, at man ikke kunde vide, hvordan Folk stemte, og heller ikke, hvorledes de Paarørende til disse Fanger har stemt, føler jeg mig dog berettiget til at sige, at naar man som jeg i Dagene umiddelbart før og lige efter den nuværende Regerings Dannelselse havde Lejlighed til at tale med nogle af disse Folk og deres Paarørende, kunde man overhovedet ikke undgaa et mærke den særlige Interesse, der var omkring Regeringsdannelsen, og den Tilfredshed, der var med, at det blev en Venstregering. Det er ikke en Iagttagelse, der er særlig for mig, det er sagt offentligt fra flere Sider, og der er ingen Grund til at nære nogen særlig Tvivl om, at saadan er det.

Jeg mener ligesom det ærede Medlem Hr. Busch-Jensen, at der ogsaa maa gives særlige Oplysninger om dette Forslags Forhold til Retsplejelovens almindelige Regler, særlig § 780 og § 790, og jeg vil gerne have at vide, om det virkelig kan være Meningen, at der skal gives Mulighed for en lempeligere Praksis end efter de almindeligt gældende Regler.

Det er med Hensyn til dette Lovforslag meget afgørende, hvorledes Domstolene og Anklagemyndigheden vil administrere og forstaa Forslaget, om det ophøjes til Lov. Jeg synes derfor, at det er nødvendigt i hvert Fald paa Forhaand at høre disse nærmere Oplysninger fra den højtærede Justitsminister, som ogsaa er blevet efterlyst fra anden Side. Det har i og for sig undret mig, at hverken den højtærede Justitsminister eller den tidligere Justitsminister, det ærede Medlem Hr. Busch-Jensen, er kommet ind paa, hvordan Bestemmelsen i det gældende Retsplejelovstillæg hidtil er blevet administreret. Jeg har Grund til at mene, at der både i den nuværende Justitsministers og den tidligere Justitsministers Tid er blevet administreret, jeg tror, jeg kan sige, i Strid med det gældende Retsplejelovstillæg. Det er min Opfattelse, at der har fundet adskillige Løsladelser Sted, selv om der har